

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 31.1.2012.
COM(2011) 876 final

2011/0429 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par Direktīvas 2000/60/EK un 2008/105/EK grozīšanu attiecībā uz prioritārajām vielām
ūdens resursu politikas jomā**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2011) 1546 final}
{SEC(2011) 1547 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Šis Komisijas priekšlikums ir par prioritāro vielu (PV) saraksta pārskatīšanu ūdens resursu politikas jomā, t.i., par ķīmiskajām vielām, kuras identificētas kā tādas, kas rada ievērojamu ES mēroga risku, apdraudot ūdens vidi vai izmantojot ūdens vidi kā šā riska nesēju, un kas ir iekļautas Ūdens pamatdirektīvas jeb Direktīvas 2000/60/EK¹ X pielikumā. Ūdens pamatdirektīvas 16. panta 4. punkts prasa Komisijai PV sarakstu pārskatīt vismaz reizi četros gados; 8. pants VKS direktīvā jeb Direktīvā 2008/105/EK², ar kuru noteikti PV vides kvalitātes standarti (VKS)³, prasa Komisijai 2011. gadā ziņot Eiropas Parlamentam un Padomei par pirmās pārskatīšanas rezultātiem. Pārskatīšanas satvarā Komisijai *inter alia* jāizskata minētās direktīvas III pielikuma vielu iespējama iekļaušana sarakstā. Turklāt tiek prasīts vajadzības gadījumā ierosināt jaunas PV, noteikt VKS pēc vajadzības virszemes ūdeņiem, sedimentiem vai biotai⁴ un pārskatīt esošo PV statusu un tām atbilstošos VKS.

• Vispārīgais konteksts

Ar Ūdens pamatdirektīvu ir atzīts, ka pastāv ievērojama ūdens vides noslodze, tostarp ķīmiskā piesārņojuma dēļ, un ir vajadzība pēc ilgtspējīgas ūdens resursu apsaimniekošanas. Direktīvas mērķi vides jomā ietver labu ķīmiskās un ekoloģiskās kvalitātes rādītāju sasniegšanu virszemes ūdens un gruntsūdens objektos un stāvokļa pasliktināšanās novēršanu. Direktīvas īstenošana notiek upju baseinu apgabalu mērogā. Dalībvalstīm līdz 2009. gadam bija jāpieņem upju baseinu apsaimniekošanas plāns, kura pamatā citstarp ir noslodžu un ietekmes analīze un monitoringa rezultāti, un pasākumu programma par katru apgabalu.

Lai sasniegtu labus ķīmiskās kvalitātes rādītājus, ūdens objektiem jāatbilst VKS, kuri noteikti PV un pārējām 8 piesārņojošajām vielām, kas jau tika reglamentētas ES līmenī. Pašreizējo 33 PV vidū ir dažādas rūpnieciskās ķīmiskās vielas, augu aizsardzības līdzekļi un metāli/metālu savienojumi. Dažas PV ir identificētas kā prioritāras bīstamās vielas (PBV), jo tās ir noturīgas, bioakumulatīvas un/vai toksiskas vai rada minētajam līdzvērtīgu apdraudējumu, un šie kritēriji atbilst tiem, kas raksturo "vielas, kas rada īpaši lielas bažas" REACH regulā⁵.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:02000L0060-20090113:LV:NOT>.

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/105/EK par vides kvalitātes standartiem ūdens resursu politikas jomā, un ar ko groza un sekojoši atceļ Padomes Direktīvas 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK, 84/491/EEK, 86/280/EEK, un ar ko groza Direktīvu 2000/60/EK (OV L 348, 24.12.2008., 84. lpp.).

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0105:LV:NOT>.

³ VKS ir "noteikta piesārņojošas vielas vai piesārņojošu vielu grupas koncentrācija ūdenī, nogulsnēs vai dzīvā organismā, kuru nedrīkst pārsniegt, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi" (Ūdens pamatdirektīvas 2. panta 35. punkts).

⁴ Biota ir ūdens dzīvo organismu grupa, kuru var analizēt un izmantot par piesārņojuma indikatoru, piemēram, zivis, ēdamgliemenes, bezmugurkaulnieki u.c.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu

Dalībvalstīm jāveic PV monitorings virszemes ūdens objektos un jāziņo par VKS pārsniegumiem. Ūdens pamatdirektīva prasa pieņemt pasākumus, lai kontrolētu PV un PBV izplūdes, emisijas un zudumus ūdens vidē, PV gadījumā panākot pakāpenisku samazinājumu, bet PBV gadījumā — apturēšanu vai izbeigšanu.

Lai sasniegtu labas ekoloģiskās kvalitātes rādītājus, valsts līmenī jānosaka šīs kvalitātes standarti ķīmiskajām vielām, kuras vietējā/ upju baseina/ valsts līmenī identificētas kā problemātiskas, taču nav identificētas kā PV ES līmenī. Šādas ķīmiskās vielas ir pazīstamas kā upju baseinu specifiskie piesārņotāji.

PV saraksta pārskatīšanas tehniskās sagatavošanas darbi aizsākās 2007. gadā ar prioritizāciju, kuras mērķis bija noteikt potenciālās jaunās PV, un turpinājās ar VKS noteikšanu jaunajām vielām un ar statusa un atbilstošo VKS pārskatīšanu esošajām PV. Sagaidāms, ka ierosinātās jaunās vielas un ar esošajām vielām saistītās izmaiņas tiks ņemtas vērā atjauninātajos 2015. gada upju baseinu apsaimniekošanas plānos un pasākumu programmās.

PV saraksta pārskatīšanas gaitā izkristalizējās iespējamie uzlabojumi VKS direktīvas darbībā un mehānisms, kas ļautu uzlabot papildu PV noteikšanu turpmākajās saraksta pārskatīšanas reizēs.

- **Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā**

- Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā.
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/105/EK par vides kvalitātes standartiem ūdens resursu politikas jomā, un ar ko groza un sekojoši atceļ Padomes Direktīvas 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK, 84/491/EEK, 86/280/EEK, un ar ko groza Direktīvu 2000/60/EK.
- Komisijas 2009. gada 31. jūlija Direktīva 2009/90/EK, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2000/60/EK nosaka tehniskās specifikācijas ūdens stāvokļa ķīmiskajām analīzēm un monitoringam.

- **Atbilstība pārējiem politikas virzieniem**

Sestajā vides rīcības programmā galveno pasākumu vidū minēti pasākumi attiecībā uz prioritārajām vielām (skatīt Lēmuma 1600/2002/EK⁶ 7. panta 2. punkta e) apakšpunktu). Priekšlikums ir saskanīgs ar saistītajiem politikas virzieniem un svarīgākajiem tiesību aktiem, tādiem kā,

- ķīmisko vielu politikā, Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*), un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru,

---

91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006R1907:LV:NOT>.

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 22. jūlija Lēmums Nr. 1600/2002/EK, ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu (OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=DD:15:07:32002D1600:LV:PDF>.

- augu aizsardzības līdzekļu politikā, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīva 2009/128/EK, ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai,
- biocīdu politikā, Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīva 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū,
- farmācijas preču politikā, Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīva 2001/82/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīva 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm,
- rūpniecisko emisiju politikā, Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīva 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli un Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīva 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām,
- atkritumu politikā, Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem; Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 8. jūnija Direktīva 2011/65/EK par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās (pārstrādāta redakcija); Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīva 2002/96/EK par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA),
- noturīgo organisko piesārņotāju (NOP) politikā, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 850/2004 par noturīgiem organiskajiem piesārņotājiem,
- jūras vides aizsardzības politikā, Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīva 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva).

2. APSPIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

• Ekspertu pakalpojumi un to izmantojums

Pārskatīšanas tehnisko pusi, t.i., galvenokārt prioritizāciju un VKS noteikšanu, vadīja Vides ĢD un Kopīgais pētniecības centrs (*JRC*) un īstenoja dažādi eksperti laika posmā no 2008. līdz 2010. gadam. Eksperti pārstāvēja Ūdens pamatdirektīvas kopējās īstenošanas stratēģijas (*CIS*)⁷ E grupu (Ķīmisko aspektu darba grupa), konkrētāk, divas no E grupas apakšgrupām, un konsultāciju firmu *INERIS* (kopā ar Starptautisko Ūdens biroju, *IOW*). Minētās E grupas un divu tās apakšgrupu dalībnieki ir Komisijas ģenerāldirektorāti (*ENV*, *ENTR* un *SANCO*), dalībvalstis un ieinteresēto aprindu organizācijas, tostarp virkne Eiropas rūpniecības uzņēmumu apvienību (*AESGP*, *AISE*, *Business Europe*, *CEFIC*, *CEPI*, *CONCAWE*, *COPA-COGECA*, *ECPA*, *EFPIA*, *EUCETSA*, *EUDA*, *EUREAU*, *EURELECTRIC*, *EUROFER*,

⁷ http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/objectives/implementation_en.htm.

EUROMETAUX, EUROMINES), nevalstiskās organizācijas (*EEB, Greenpeace, Pasaules Dabas fonds*) un starpvaldību organizācijas (*OSPAR*).

E grupa pārskatīšanas procesā ir daudz darījusi, palīdzot datu (arī monitoringa un bīstamības datu) vākšanā, prioritizēšanā, lai noteiktu potenciālas jaunās PV, VKS noteikšanas tehnisko vadlīniju atjaunināšanā un pašu VKS noteikšanā. Tāpat tā palīdzēja esošo prioritāro vielu un tām atbilstošo VKS pārskatīšanā. Minētās divas E grupas apakšgrupas, kas paveica lielu daļu darba, ir VKS tehnisko vadlīniju ekspertu grupa (*EG-EQS*) un Prioritāro vielu pārskatīšanas apakšgrupa (*SG-R*); abu grupu darbu vadīja līdzpriekšsēdētāji no Kopīgā pētniecības centra un Apvienotās Karalistes. E grupā darbojošies ieinteresēto rūpniecības aprindu grupējumi, jo sevišķi procesa beigu daļā un VKS izstrādē, iesaistīja apakšgrupu diskusijās savus zinošākos biedrus, kurus visbiežāk pārstāvēja tehniskie eksperti.

VKS projektu iesniedza Veselības un vides apdraudējuma zinātniskajai komitejai (*SCHER*)⁸ atzinuma sniegšanai.

SCHER atzinumā par piedāvātajiem niķeļa VKS ir teikts, ka pēc padziļinātas kompleksākās sistēmās iegūtu datu analīzes, tostarp pēc neatkarīgas statistiskas analīzes, galīgie VKS vēl varētu mainīties. Kaut arī ieteikto analīzi ir mēģināts veikt, ekspertu viedokļu dažādības dēļ šajā priekšlikuma projektā niķeļa GVL-VKS (iekšzemes ūdeņiem) ir 4, nevis 2 µg/l, jo konsultēšanās ar *SCHER* par analīzes secinājumiem vēl turpinās.

- **Ietekmes novērtējums**

Kad darba tehniskā daļa 2010. gadā tuvojās noslēgumam, ar konsultāciju firmas *Entec*⁹ pētījumu sākās darbs pie ietekmes novērtējuma. Konsultanti novērtēja katras atsevišķas vielas ietekmi, ņemot vērā tehniskā darba secinājumus¹⁰, un šos novērtējumus lielā mērā izmantoja pievienotajā ietekmes novērtējuma ziņojumā.

Ietekmes novērtējuma sagatavošanā palīdzēja Ietekmes novērtējuma vadības grupa, kuras darbā piedalījās šādi Komisijas dienesti: Ģenerālsekretariāts (SG), ĢD AGRI, ENTR, JRC, MARE, REGIO, RTD un SANCO.

Ietekmes novērtējuma ziņojuma sagatavošanas gaitā notika apspriedes ar jau pieminēto E grupu un ar šajā darba grupā nepārstāvētu papildu ieinteresēto aprindu pārstāvjiem.

Ietekmes novērtējuma ziņojumu 2011. gada 22. jūnija sanāksmē apsprieda Ietekmes novērtējuma padome. Saņemtie komentāri ir iestrādāti pievienotajā ietekmes novērtējuma ziņojumā.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

- **Juridiskais pamats**

---

⁸ *SCHER* ir viena no zinātniskajām komitejām, kuras sniedz Komisijai neatkarīgas konsultācijas. Tajā ietilpst 17 zinātnieki.

Sīkākas ziņas: http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/index_en.htm.

⁹ Līgums Nr. 070307/2009/547548/SER/D1.

¹⁰ Daļu informācijas, kas bija vajadzīga esošo vielu pārskatīšanai, pētījumam sagatavoja cita konsultāciju firma, *WRc* (sadarbībā ar *Milieu*).

Priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma 192. panta 1. punkts.

- **Subsidiaritātes un proporcionalitātes princips**

Ūdens piesārņojumam ir ļoti nozīmīga pārrobežu ietekme. Kopīgi upju baseini raksturo 60 % ES teritorijas. Tāpēc un arī tāpēc, ka viscaur ES tiek lietotas daudzas piesārņojošas vielas, gadījumos, kad šādas vielas rada ievērojamu risku, kura objekts vai nesējs ir ūdens vide, ir lietderīgi šīm vielām noteikt ES līmenī harmonizētus VKS. Tādējādi tiktu panākta ne tikai labāka aizsardzība, bet arī visiem vienādi noteikumi, kas nevar būt situācijā, kad tikai dažas dalībvalstis nosaka VKS vai kad valstu noteiktie VKS ir savstarpēji ļoti atšķirīgi.

Šis priekšlikums ir par prioritāro vielu un tiem atbilstošo VKS noteikšanu ES līmenī. Papildus esošajiem ES pasākumiem nekādi jauni ES pasākumi netiek ierosināti. Konkrēti un papildinoši piesārņojuma kontroles pasākumi ir atstāti dalībvalstu ziņā, lai tās, ņemot vērā vietējos apstākļus, varētu izvēlēties visiedarbīgāko veidu, kā sasniegt izvirzītos mērķus.

- **Juridisko instrumentu izvēle**

Ierosinātais juridiskais instruments: direktīva, ar ko groza Ūdens pamatdirektīvu un Vides kvalitātes standartu direktīvu.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Nav gaidāma ietekme uz budžetu.

5. PAPILDU INFORMĀCIJA

- **Detalizēts paskaidrojums par šo priekšlikumu**

Priekšlikums ir par Vides kvalitātes standartu (VKS) direktīvas un Ūdens pamatdirektīvas grozījumiem; pēdējā tiktu grozīts tikai X pielikums.

Ar priekšlikuma 1. pantu Ūdens pamatdirektīvas X pielikumu aizstāj ar tekstu, kas pievienots šīs direktīvas I pielikumā. Atjauninātais X pielikums ietver arī nesen ierosinātās prioritārās vielas (PV), un divas esošās PV ir identificētas kā prioritārās bīstamās vielas (PBV). Pielikums ir vienkāršots, daļu informācijas, kas iepriekš bija atrodama tabulā, iekļaujot zemsvītras piezīmēs.

Priekšlikuma 2. pants groza šādus VKS direktīvas noteikumus.

2. pantu groza, lai definētu terminu "matrica", kas ir vides segments — parasti ūdens, sedimenti vai biota (zivis, ja nav norādīts citādi) —, kuram piemēro VKS un kurā tāpēc jāīsteno PV un PBV koncentrāciju monitoringa.

3. pantu groza, lai to saskaņotu ar I pielikuma A daļas jauno struktūru (konkrēti ar biotas standartu iekļaušanu pielikumā) un lai grozītu dalībvalstu pienākumus attiecībā uz matricas izvēli monitoringam. Pamatojoties uz katras vielas raksturīgajām īpašībām, tai ir norādīta monitoringa matrica, kuru izvēlas automātiski. Iespēja dalībvalstīm izvēlēties alternatīvu

matricu ir saglabāta, taču ir pievienots nosacījums par analīzes metožu obligāto kritēriju izpildi, kā paredzēts Komisijas Direktīvas 2009/90/EK¹¹ 4. pantā. Turklāt, lai atvieglotu ziņojumu sniegšanu, VKS direktīvas 3. pantā paredzētie ziņošanas pienākumi ir iestrādāti upju baseinu apsaimniekošanas plānu paziņošanas sistēmā, kas paredzēta Ūdens pamatdirektīvas 15. pantā. Visbeidzot, komitoloģijas mandāts, kas ļauj grozīt I pielikuma B daļas 3. punktu, ir saskaņots ar jaunajām deleģētajām pilnvarām.

Saskaņojot tiesību aktu ar jaunajām Līguma paredzētajām īstenošanas pilnvarām, svītro 4. panta 4. punktu un 5. panta 6. punktu. Šādas pilnvaras tehnisku vadlīniju pieņemšanā nebūtu adekvātas, jo minētās vadlīnijas nav juridiski saistoši dokumenti.

Atjaunina 8. pantu.

Iekļauj jaunu 8.a pantu par īpašiem noteikumiem vielām, kuras iedarbojas kā visuresošas noturīgas, bioakumulatīvas un toksiskas vielas.

Iekļauj jaunu 8.b pantu par kontrollsaraksta izveidi, lai mērķorientētā veidā vāktu monitoringa datus, kas vajadzīgi turpmākai PV saraksta pārskatīšanai.

9. pantu groza, lai to saskaņotu ar jauno Regulu (ES) Nr.182/2011¹² par Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu, un būtībā ar to iekļauj jaunu 10. pantu par deleģēto pilnvaru izmantošanu.

I pielikuma A daļu aizstāj ar šīs direktīvas II pielikumu, ar kuru pievieno nesen ierosinātās PV, groza VKS dažām esošajām PV¹³ un tabulu papildina ar aili par biotas standartiem. Šī pēdējā aile ietver jau iepriekš ar VKS direktīvas 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu noteiktos trijus biotas standartus un arī biotas standartus dažām esošajām PV un dažām jaunām PV. Biotas standartu iekļaušana VKS direktīvas I pielikumā tekstu padara vienkāršāku un skaidrāku.

VKS direktīvas I pielikuma B daļas 2. punktu groza, lai dotu pareizu atsauci uz īstenošanas pilnvarām saskaņā ar 9. pantu.

---

¹¹ Komisijas 2009. gada 31. jūlija Direktīva 2009/90/EK, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2000/60/EK nosaka tehniskās specifikācijas ūdens stāvokļa ķīmiskajām analīzēm un monitoringam (OV L 201, 1.8.2009., 36. lpp.).
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:201:0036:0038:LV:PDF>.

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:055:0013:0018:LV:PDF>.

¹³ Izmaiņas skar esošās PV ar šādu numuru: 2 (antracēns), 5 (bromdifēnilēteri), 15 (fluorantēns), 20 (svins un tā savienojumi), 22 (naftalīns), 23 (niķelis un tā savienojumi) un 28 (poliaromātiskie ogļūdeņraži).

VKS direktīvas II pielikums ir kļuvis lieks un tāpēc tiek svītrots.

VKS direktīvas III pielikums, saistīts ar pašreizējo 8. pantu, ir kļuvis lieks un tāpēc tiek svītrots.

Ar priekšlikuma 3. pantu paredzēti pienākumi, kas saistīti ar transponēšanu valsts tiesību aktos un valsts tiesību aktu noteikumu paziņošanu Komisijai.

Priekšlikuma 4. pants attiecas uz stāšanos spēkā.

Priekšlikuma 5. pants nosaka tiesību akta adresātu: tās ir dalībvalstis.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par Direktīvas 2000/60/EK un 2008/105/EK grozīšanu attiecībā uz prioritārajām vielām
ūdens resursu politikas jomā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁴,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹⁵,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Virszemes ūdeņu ķīmiskais piesārņojums apdraud ūdens vidi, un tā sekas ūdens organismiem ir akūta un hroniska toksicitāte, akumulācija ekosistēmā un dzīvotņu un bioloģiskās daudzveidības zudums, kā arī apdraudējums cilvēka veselībai. Prioritārā kārtā būtu jānosaka piesārņojuma cēloņi, un emisiju radītās problēmas būtu jārisina, novēršot to cēloni, visekonomiskākajā un ekoloģiski iedarbīgākajā veidā.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā¹⁶, nosaka stratēģiju cīņai pret ūdens piesārņojumu. Minētā stratēģija paredz prioritāro vielu noteikšanu to vielu vidū, kuras rada ievērojamu Savienības mēroga risku, apdraudot ūdens vidi vai izmantojot ūdens vidi kā šā riska nesēju. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 20. novembra Lēmumu Nr. 2455/2001/EK, ar ko izveido prioritāro vielu sarakstu ūdens resursu politikas jomā¹⁷, noteica pirmo Savienības mēroga prioritāro vielu sarakstu, kurā ir 33 vielas un vielu grupas un kurš patlaban ir iekļauts Direktīvas 2000/60/EK X pielikumā.

---

¹⁴ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹⁵ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹⁶ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

¹⁷ OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.

- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/105/EK par vides kvalitātes standartiem ūdens resursu politikas jomā¹⁸ nosaka vides kvalitātes standartus (VKS) 33 prioritārajām vielām, kuras nosauktas Lēmumā Nr. 2455/2001/EK, un 8 citām piesārņojošām vielām, kuras jau tiek reglamentētas Savienības līmenī saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK noteikumiem un mērķiem.
- (4) Pēc prioritāro vielu saraksta pārskatīšanas saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 4. punktu un Direktīvas 2008/105/EK 8. pantu Komisija ir secinājusi, ka prioritāro vielu sarakstu ir lietderīgi grozīt, nosakot jaunas vielas, kuras prasa prioritāru rīcību Savienības līmenī, un tām atbilstošos VKS, kopsolī ar zinātnes attīstību atjauninot dažu esošo vielu VKS un paredzot biotas VKS dažām esošajām un jaunajām prioritārajām vielām.
- (5) Prioritāro vielu saraksta pārskatīšana notika, plaši apspriežoties ar ekspertiem, kuri pārstāv Komisijas dienestus, dalībvalstis, ieinteresētās aprindas un Veselības un vides apdraudējuma zinātnisko komiteju (*SCHER*).
- (6) Kopš Direktīvas 2000/60/EK pieņemšanas ir pieņemti daudzi citi Savienības tiesību akti, kas atbilstīgi minētās direktīvas 16. pantam nosaka emisiju kontroles pasākumus konkrētām prioritārām vielām. Pastāvošie Savienības tiesību akti turklāt paredz daudzus vides aizsardzības pasākumus. Tāpēc prioritāte būtu jāpiešķir pastāvošo instrumentu īstenošanai un pārskatīšanai, nevis jaunu kontroles pasākumu noteikšanai. Vielās iekļaušana Direktīvas 2000/60/EK X pielikumā neietekmē to, kā tiek piemēroti noteikumi, ko paredz Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK¹⁹.
- (7) Kopš VKS noteikšanas minētajām 33 prioritārajām vielām, kas iekļautas Direktīvas 2000/60/EK X pielikumā, ir noslēgusies virkne riska novērtējumu, kurus paredz Padomes 1993. gada 23. marta Regula (EEK) Nr. 793/93 par esošo vielu riska faktoru novērtējumu un kontroli²⁰, kuru vēlāk aizstāja ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK²¹. Lai nodrošinātu pienācīgu aizsardzības līmeni un atjauninātu VKS atbilstoši jaunākajām zinātnes un tehnikas atziņām attiecībā uz risku, kura objekts vai nesējs ir ūdens vide, ir jāpārskata dažu esošo vielu VKS.
- (8) Izmantojot Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 2. punktā norādīto pieeju, ir noteiktas un prioritizētas vēl citas vielas, kuras rada ievērojamu Savienības mēroga risku, apdraudot ūdens vidi vai izmantojot ūdens vidi kā šā riska nesēju, un kuras tāpēc ir jāiekļauj prioritāro vielu sarakstā. Nosakot šo vielu VKS, ir ņemta vērā jaunākā pieejamā zinātniskā un tehniskā informācija.

---

¹⁸ OV L 348, 24.12.2008., 84. lpp.

¹⁹ OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.

²⁰ OV L 84, 5.4.1993., 1. lpp.

²¹ OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.

- (9) Nosakot VKS prioritārām bīstamajām vielām, nenoteiktības pakāpe parasti ir lielāka nekā prioritāro vielu gadījumā, bet VKS tomēr ir salīdzināšanas vērtība, pēc kuras var novērtēt, vai ir izdevies sasniegt mērķi par labiem virszemes ūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītājiem, kā definēts Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 24. punktā un 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) un iii) punktā. Tomēr, lai nodrošinātu adekvātu vides un cilvēka veselības aizsardzības pakāpi, galīgais mērķis ir izbeigt vai pakāpeniski pārtraukt prioritāro bīstamo vielu emisijas, izplūdes vai zudumus, kā noteikts Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktā.
- (10) Pēdējo gadu laikā iegūtā zinātniskā informācija par piesārņojošo vielu apriti un iedarbību ūdens vidē ir daudz pilnīgāka nekā iepriekš. Vairāk ir zināms par to, kurā ūdens vides segmentā (ūdenī, sedimentos vai biotā, turpmāk sauktos par "matricām") viela varētu nonākt un, attiecīgi, kur tās koncentrācija varētu būt izmērāma. Dažas ļoti hidrofobas vielas uzkrājas biotā, un pat ar visprogresīvākajām analīzes metodēm tās praktiski nav konstatējamas ūdenī. Šādām vielām būtu jānosaka biotas VKS. Tomēr, lai dalībvalstis varētu īstenot savu monitoringa stratēģiju, kas ir pielāgota vietējiem apstākļiem, tām vajadzētu spēt brīvi izvēlēties un monitoringā izmantot alternatīvas matricas (ūdeni, sedimentus vai biotu) ar nosacījumu, ka VKS un monitoringa sistēmas nodrošinātā aizsardzības pakāpe ir tikpat liela kā tā, ko dod šajā direktīvā paredzētie VKS un tiem atbilstošā matrica.
- (11) Komisijas 2009. gada 31. jūlija Direktīva 2009/90/EK, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2000/60/EK nosaka tehniskās specifikācijas ūdens stāvokļa ķīmiskajām analīzēm un monitoringam²², ir noteikti ūdens stāvokļa monitoringā izmantoto analīzes metožu obligātie veiktspējas kritēriji. Šādi kritēriji nodrošina to, ka monitoringā iegūtā informācija ir jēgpilna un mērķim atbilstoša, jo prasa izmantot tādas analīzes metodes, kuru jutība ir pietiekama, lai ticami konstatētu un izmērītu VKS pārsniegumu. Būtu jāļauj dalībvalstīm izmantot šajā direktīvā nenorādītas monitoringa matricas, taču tikai tad, ja izmantotā analīzes metode atbilst Direktīvas 2009/90/EK 4. pantā noteiktajiem obligātajiem veiktspējas kritērijiem attiecīgajiem VKS un matricai vai ja tās veiktspēja ir ievērojami labāka nekā metodei, kuru izmanto ar šajā direktīvā norādītajiem VKS un matricu.
- (12) Noturīgas, bioakumulatīvas un toksiskas vielas (PBT) un citas vielas, kuru aprite ir līdzīga PBT apritei, daudzus gadus paliek ūdens vidē un pat gadu desmitus vēlāk, pat pēc vērienīgiem emisiju apjoma samazināšanas vai to izbeigšanas pasākumiem, ir konstatējamas koncentrācijās, kas rada ievērojamu risku. Dažas spēj izplatīties tālu no izcelsmes avota un lielā mērā ir visuresošas vielas. Esošo un ierosināto prioritāro bīstamo vielu vidū ir vairākas šādas vielas, un ilgstošās un izplatītās šo vielu klātesības dēļ dažas no tām ir atsevišķi izvērtējamas tajos aspektos, kas attiecas uz šo vielu ietekmi uz Direktīvā 2000/60/EK prasīto ķīmiskās kvalitātes rādītāju attēlošanu un kas attiecas uz monitoringa prasībām.
- (13) Attiecībā uz ķīmiskās kvalitātes rādītāju attēlošanu atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 1.4.3. iedaļai būtu jāatļauj dalībvalstīm to vielu, kuru apritei ir visuresošām PBT vielām piemītošas iezīmes, ietekmi uz ķīmiskās kvalitātes rādītājiem parādīt šķirti no pārējām vielām, lai neaizēnotu ūdens kvalitātes uzlabojumu, kas panākts attiecībā uz citām vielām. Papildus obligātajai kartei, kurā ir informācija par

---

²² OV L 201, 1.8.2009., 36. lpp.

visām vielām, varētu iesniegt divas papildu kartes: vienu par vielām, kuru apritei ir visuresošām PBT vielām piemītošas iezīmes, un otru par pārējām vielām.

- (14) Monitorings vietas un laika izteiksmē būtu jāpielāgo gaidāmajām koncentrāciju variācijām. Plašās izplatības un ilgā vides atveseļošanās laika dēļ, kas sagaidāms attiecībā uz vielām, kuru apritei ir visuresošām PBT vielām piemītošas iezīmes, būtu jāatļauj dalībvalstīm samazināt šādu vielu monitoringa vietu skaitu un/vai monitoringa pasākumu biežumu, ja vien ir pieejami statistiski uzticami monitoringa atsaucē dati.
- (15) Īpaša uzmanība, ko velta vielām, kuru apritei ir visuresošām PBT vielām piemītošas iezīmes, ne Savienību, ne dalībvalstis neatbrīvo no pienākuma esošos pasākumus papildināt ar papildu, tostarp starptautiskiem, pasākumiem, lai samazinātu vai izbeigtu šo vielu emisijas, izplūdes un zudumus, tiecoties sasniegt Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā izvirzītos mērķus.
- (16) Lai jaunu prioritāro vielu atlases procesā veiktu vajadzīgos riska novērtējumus, nepieciešami augstas kvalitātes monitoringa dati, kā arī dati par vielu ekotoksikoloģisko ietekmi. No dalībvalstīm savāktie monitoringa dati pēdējos gados kļūst aizvien labāki, bet tomēr to kvalitāte un teritorijas pārklājums ne vienmēr atbilst paredzētajam izmantojumam. Monitoringa datu trūkums jo sevišķi izjūtams attiecībā uz daudziem iepriekš nebijušiem piesārņotājiem, ko var definēt kā piesārņotājus, kuri patlaban Savienības mērogā nav iekļauti parastajās monitoringa programmās, bet kuru radītais risks var būt ievērojams, un tāpēc ir nepieciešams regulējums, kas nosakāms atkarībā no piesārņotāja potenciālās (eko)toksikoloģiskās ietekmes un ietekmes uz sabiedrības veselību un atkarībā no koncentrācijām (ūdens) vidē.
- (17) Vajadzīgs jauns mehānisms, lai Komisiju apgādātu ar mērķorientētu augstas kvalitātes monitoringa informāciju par vielu koncentrāciju ūdens vidē, uzsvaru liekot uz iepriekš nebijušiem piesārņotājiem un vielām, par kurām pieejamie monitoringa dati nav pietiekami kvalitatīvi, lai tos varētu izmantot riska novērtējumā. Jaunajam mehānismam būtu jāatvieglo šādas informācijas vākšana visos Savienības upju baseinu apgabalos. Lai monitoringa izmaksas saglabātos samērīgā līmenī, šim mehānismam būtu jāaptver ierobežots skaits vielu, kuras uz zināmu laiku ir iekļautas kontrolosarakstā, un ierobežots skaits monitoringa vietu, bet iznākumā jāpiegādā reprezentatīvi dati, kas būtu derīgi vielu prioritizēšanai, ko veic Savienības līmenī. Minētajam sarakstam vajadzētu būt mainīgam, lai reaģētu uz jauniem riskiem, ko rada iepriekš nebijuši piesārņotāji, un neveiktu monitoringa pasākumus ilgāk nekā vajadzīgs.
- (18) Lai vienkāršotu un racionalizētu dalībvalstu ziņošanas pienākumus un palielinātu saskaņību ar citiem saistītiem ūdens resursu apsaimniekošanas elementiem, Direktīvas 2008/105/EK 3. pantā paredzētās paziņošanas prasības būtu jāapvieno ar kopējām ziņošanas prasībām saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 15. pantu.
- (19) Pieņemot šo priekšlikumu un iesniedzot ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, Komisija ir pabeigusi prioritāro vielu pirmo pārskatīšanu, kā prasīts Direktīvas 2008/105/EK 8. pantā. Tā ietvēra minētās direktīvas III pielikuma vielu pārskatīšanu, un dažas no šīm vielām tika identificētas kā prioritizējamas. Patlaban nav pietiekamu pierādījumu, lai prioritizētu pārējās pielikumā iekļautās vielas. Pilnīgi iespējams, ka parādīsies jauna informācija par šīm vielām, un tāpēc tās netiek izslēgtas no turpmākās pārskatīšanas, tāpat kā citas vielas, kuras šajā pirmajā reizē gan izskatīja,

bet nolēma neprioritizēt. Tāpēc Direktīvas 2008/105/EK III pielikums ir kļuvis lieks, un tas būtu jāsvītro. Būtu attiecīgi jāgroza minētās direktīvas 8. pants, arī attiecībā uz termiņu ziņošanai Eiropas Parlamentam un Padomei.

- (20) Lai laikus reaģētu uz atbilstošajiem zinātnes un tehnikas sasniegumiem šīs direktīvas darbības jomā, attiecībā uz to vides kvalitātes standartu piemērošanas metožu atjaunināšanu, kuri noteikti šajā direktīvā, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.
- (21) Turklāt, lai uzlabotu informatīvo bāzi turpmākai prioritāro vielu identificēšanai, jo īpaši iepriekš nebijušu piesārņotāju gadījumā, attiecībā uz kontrolsaraksta sagatavošanu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu. Ir jo īpaši svarīgi, lai Komisija sagatavošanas darba laikā pienācīgi apspriestos, tostarp ar ekspertiem.
- (22) Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstoša attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (23) Lai nodrošinātu viendabīgus apstākļus, kuros īstenojama šī direktīva, pielietojamas kontrolsaraksta vielu monitoringa metodes un Komisijai vienotā formātā paziņojami monitoringa dati un cita informācija, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulai (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu²³.
- (24) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, panākt labus virszemes ūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītājus, nosakot VKS prioritārām vielām un dažiem citiem piesārņotājiem, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka – lai saglabātu vienādu virszemes ūdeņu aizsardzības pakāpi visā Savienībā – minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (25) Būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2000/60/EK un Direktīva 2008/105/EK,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2000/60/EK X pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas I pielikuma tekstu.

2. pants

Direktīvu 2008/105/EK groza šādi:

---

²³ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

1. direktīvas 2. pantu aizstāj ar šādu:

"2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro Direktīvas 2000/60/EK 2. pantā un Direktīvas 2009/90/EK 2. pantā noteiktās definīcijas.

Papildus piemēro šādu definīciju:

"Matrica" ir ūdens vides segments: ūdens, sedimenti vai biota.";

2. direktīvas 3. pantu aizstāj ar šādu:

"3. pants

1. Saskaņā ar šīs direktīvas 1. pantu un Direktīvas 2000/60/EK 4. pantu dalībvalstis virszemes ūdens objektiem piemēro VKS, kas noteikti šīs direktīvas I pielikuma A daļā.

Dalībvalstis virszemes ūdens objektiem piemēro VKS saskaņā ar I pielikuma B daļas prasībām. *[Piezīme: šis punkts nav grozīts.]*

2. Vielām, kuras I pielikuma A daļā iekļautas ar numuru 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 un 44, dalībvalstis piemēro biotas VKS, kas noteikti I pielikuma A daļā. Pārējām vielām dalībvalstis piemēro ūdens VKS, kas noteikti I pielikuma A daļā.

3. Dalībvalstis drīkst izvēlēties piemērot tādas matricas VKS, kas nav 2. punktā norādītā matrica.

Dalībvalstis, kuras izmanto šo iespēju, piemēro I pielikuma A daļā noteiktos atbilstošos VKS vai, ja attiecīgajai matricai tādi nav paredzēti, nosaka citus VKS, kas nodrošina vismaz tādas pašas pakāpes aizsardzību kā minētajā pielikumā paredzētie VKS.

Minēto iespēju dalībvalstis drīkst izmantot tikai tad, ja izraudzītās matricas analīzes metode atbilst Komisijas Direktīvas 2009/90/EK(*) 4. pantā noteiktajiem obligātajiem kritērijiem vai, kad minētie kritēriji nav izpildīti nevienas matricas gadījumā, ja metode dod ievērojami labāku rezultātu nekā tā, ko izmanto 2. punktā norādītās matricas analīzei.

4. To vielu monitoringu, kurām piemēro sedimentu un/vai biotas VKS, dalībvalstis attiecīgajā matricā īsteno vismaz reizi gadā, ja vien nav noteikts cits biežums, pamatojoties uz tehniskām zināšanām un ekspertu slēdzienu.

5. Koriģētajos upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas sagatavoti saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. panta 7. punktu, dalībvalstis iekļauj šādus elementus:

- (a) pielietoto analīzes metožu kvantēšanas [kvantitatīvās noteikšanas] limitu tabula un ziņas par šo metožu veikspēju atbilstīgi Komisijas Direktīvas 2009/90/EK 4. panta kritērijiem;

- (b) ja izmanto 3. punktā paredzēto iespēju:
- (i) attiecīgās vielas izmantošanas iemesls un pamatojums;
  - (ii) (attiecīgā gadījumā) noteiktie alternatīvie VKS, pierādījumi (tostarp to ieguves dati un izstrādes metodoloģija), kas apliecina, ka tie nodrošina vismaz tādas pašas pakāpes aizsardzību, un virszemes ūdeņu kategorijas, kurās šos VKS paredzēts piemērot;
  - (iii) salīdzināšanai ar šā panta 5. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju: šīs direktīvas I pielikuma A daļā norādītās matricas vai matricu analīzes metožu kvantēšanas [kvantitatīvās noteikšanas] limiti, tostarp ziņas par šo metožu veikspēju atbilstīgi Komisijas Direktīvas 2009/90/EK 4. panta kritērijiem;
- (c) ja monitoringa pasākumu starplaiks ir ilgāks par vienu gadu: saskaņā ar 4. punktu īstenotā monitoringa biežuma pamatojums.

6. Pamatojoties uz ūdens stāvokļa monitoringu, ko veic saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 8. pantu, dalībvalstis paredz mehānismus, kā analizēt ilgtermiņa koncentrācijas tendences tām I pielikuma A daļā minētajām prioritārajām vielām, kurām ir tendence uzkrāties sedimentos un/vai biotā, īpašu uzmanību pievēršot vielām ar numuru 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 un 44. Ievērojot Direktīvas 2000/60/EK 4. pantu, tās veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka sedimentos un/vai attiecīgā biotā koncentrācija būtiski nepalielinās. *[Piezīme: līdzšinējam tekstam pievienotas atsauces uz jaunām prioritārajām vielām (30–44).]*

Dalībvalstis nosaka sedimentu un/vai biotas monitoringa biežumu tā, lai nodrošinātu pietiekamus datus ticamai ilgtermiņa tendenču analīzei. Principā monitoringam būtu jānotiek reizi trijos gados, ja vien nav noteikts cits biežums, pamatojoties uz tehniskām zināšanām un ekspertu slēdzienu. *[Piezīme: šis punkts nav grozīts.]*

7. Atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 4. punktā noteiktajam grafikam Komisija izskata jaunākās zinātnes un tehnikas atziņas, tostarp pabeigtos riska novērtējumus, kā minēts Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, un informāciju par vielu reģistrāciju, kas darīta publiski pieejama saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 119. pantu, un vajadzības gadījumā ierosina šīs direktīvas I pielikuma A daļā noteiktos VKS pārskatīt saskaņā ar Līguma 294. pantā noteikto procedūru. *[Piezīme: šis punkts nav grozīts.]*

8. Saskaņā ar 10. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz šīs direktīvas I pielikuma B daļas 3. punkta grozīšanu.

(*) OV L 201, 1.8.2009., 36. lpp.";

- 3. svītrot 4. panta 4. punktu un 5. panta 6. punktu;
- 4. direktīvas 8. pantu aizstāj ar šādu:

"8. pants

Direktīvas 2000/60/EK X pielikuma pārskatīšana

Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 4. punktā paredzētās X pielikuma regulārās pārskatīšanas rezultātu. Vajadzības gadījumā tā pievieno ziņojumam attiecīgus priekšlikumus, jo īpaši priekšlikumus noteikt jaunas prioritārās vielas vai prioritārās bīstamās vielas vai arī pārdēvēt dažas prioritārās vielas par prioritārajām bīstamajām vielām un, ja nepieciešams, noteikt attiecīgus VKS virszemes ūdeņiem, sedimentiem un biotai.";

5. iekļauj šādu 8.a pantu:

"8.a pants

Īpaši noteikumi par vielām, kuras iedarbojas kā visuresošas noturīgas, bioakumulatīvas un toksiskas vielas

Attiecībā uz vielām, kuras šīs direktīvas I pielikuma A daļā iekļautas ar numuru 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 un 44, dalībvalstis:

a) upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas sagatavoti saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu, šo vielu ķīmiskās kvalitātes rādītājus parāda šķirti no pārējo vielu ķīmiskās kvalitātes rādītājiem, tomēr neskarot minētās direktīvas V pielikuma 1.4.3. iedaļas vispārīgās prasības par ķīmiskās kvalitātes rādītāju attēlošanu, un/vai

b) monitoringu īsteno ar mazāku intensitāti, nekā prioritārajām vielām to prasa šīs direktīvas 3. panta 4. punkts un Direktīvas 2000/60/EK V pielikums, ar nosacījumu, ka īstenotais monitoringa ir reprezentatīvs un ka eksistē statistiski uzticami atsaucē dati par šo vielu klātesību ūdens vidē, un ka šie dati aptver vismaz vienu plānošanas ciklu, ko izmanto upju baseinu apsaimniekošanā, jeb sešus gadus.

Pirmās daļas noteikumi neskar Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 11. panta 3. punkta k) apakšpunktā un 16. panta 6. punktā noteiktos mērķus un pienākumus.";

6. iekļauj šādu 8.b pantu:

"8.b pants

KontROLSARAKSTS

1. Komisija sagatavo to vielu kontROLSARAKSTU, par kurām Savienības mērogā vāks monitoringa datus turpmākās prioritāšu noteikšanas vajadzībām saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 2. punktu.

KontROLSARAKSTĀ jebkurā laikā atrodas ne vairāk kā 25 vielas vai vielu grupas, un katrai vielai ir norādīta monitoringa matrica. Vielās izraugās to vielu vidū, par kurām pieejamā informācija liecina, ka tās var radīt ievērojamu Savienības mēroga risku, apdraudot ūdens vidi vai izmantojot ūdens vidi kā šā riska nesēju. Izraugoties kontROLSARAKSTĀ iekļaujamās vielas, Komisija ņem vērā visu pieejamo informāciju,

tostarp pētniecības projektus, raksturojuma un monitoringa programmas, ko dalībvalstis izstrādājušas saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 5. un 8. pantu, un informāciju par ražošanas apjomu, lietojumiem, koncentrācijām vidē un ietekmi, tostarp informāciju, kas savākta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/8/EK, Direktīvu 2001/82/EK* un Direktīvu 2001/83/EK** un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006 un Regulu (EK) Nr. 1107/2009***.

2. Saskaņā ar 10. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz šā panta 1. punktā minētā kontrolsaraksta sagatavošanu.

3. Pirmo kontrolsarakstu, kas minēts 1. punktā, Komisija sagatavo līdz [...] ²⁴.

4. Dalībvalstis īpaši izraudzītās reprezentatīvās monitoringa stacijās vismaz 12 mēnešus veic katras kontrolsarakstā iekļautās vielas monitoringu, kuru uzsāk 3 mēnešu laikā pēc attiecīgās vielas iekļaušanas kontrolsarakstā.

Katra dalībvalsts izraugās vismaz vienu staciju uz vidēji 15 000 km² ģeogrāfiskās platības, un minimums ir viena stacija vienā dalībvalstī.

Kad dalībvalstis katrai vielai izraugās reprezentatīvās stacijas un monitoringa pasākumu biežumu un laiku, tās ņem vērā vielas lietojumus. Monitoringa pasākumu starplaiks nav ilgāks par vienu gadu.

5. Dalībvalstis 18 mēnešu laikā pēc vielas iekļaušanas kontrolsarakstā ziņo Komisijai par 4. punktā paredzētā monitoringa rezultātiem, un turpina sniegt šādus ziņojumus reizi 12 mēnešos, kamēr vien attiecīgā viela ir kontrolsarakstā. Ziņojumā iekļauj informāciju par monitoringa stacijas reprezentativitāti un par monitoringa stratēģiju.

6. Komisija drīkst pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz kontrolsarakstā iekļauto vielu monitoringa tehniskās specifikācijas un tehnisko formātu, kādā Komisijai paziņojami monitoringa rezultāti un ar tiem saistītā informācija. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 9. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

* OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.

** OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.

*** OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.";

7. direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu:

"9. pants

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 21. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē (*).

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

---

²⁴ Datums — 12 mēneši pēc šīs direktīvas pieņemšanas.

(*) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.";

8. direktīvas 10. pantu aizstāj ar šādu:

"10. pants

Deleģējuma īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 3. panta 8. punktā un 8.b panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku, sākot no [...] ²⁵.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 3. panta 8. punktā un 8.b panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar pilnvaru atsaukšanas lēmumu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā tajā norādītā datumā. Tas neietekmē jau spēkā esošo deleģēto tiesību aktu derīgumu.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Deleģēts akts, kas pieņemts saskaņā ar 3. panta 8. punktu un 8.b panta 2. punktu, stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome divu mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei nav cēluši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo periodu pagarina par diviem mēnešiem.";

9. direktīvas I pielikumā A daļu aizstāj ar šīs direktīvas II pielikuma tekstu;

10. direktīvas I pielikuma B daļas 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Tabulas 6. un 7. aile: konkrēta virszemes ūdens objekta atbilstība MPK-VKS nozīmē, ka katrā reprezentatīvā ūdens objekta monitoringa punktā mērītā koncentrācija nav lielāka par standartu.

Tomēr saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 1.3.4. iedaļu dalībvalstis var izmantot statistikas metodes, piemēram, procentiņu aprēķināšanu, lai atbilstību MPK-VKS varētu noteikt pieņemamā ticamības līmenī un ar pieņemamu precizitāti. Ja tās to dara, statistikas metodēm ir jāatbilst sīki izstrādātiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šīs direktīvas 9. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.";

11. svītros II un III pielikumu.

---

²⁵ Šīs direktīvas spēkā stāšanās datums.

3. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz [...] ²⁶. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 31.1.2012

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

---

²⁶ Datums — 12 mēneši pēc šīs direktīvas pieņemšanas.

I PIELIKUMS

"X PIELIKUMS PRIORITĀRĀS VIELAS ŪDENS RESURSU POLITIKAS JOMĀ

Nr.	CAS numurs ¹	ES numurs ²	Prioritārā viela ³	Identificēta kā prioritārā bīstamā viela
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alahlors	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracēns	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazīns	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzols	
(5)	Nepiemēro	Nepiemēro	Bromdifēnilēteri	X ⁴
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmijs un tā savienojumi	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Hloralkāni, C ₁₀₋₁₃	X

Nr.	CAS numurs ¹	ES numurs ²	Prioritārā viela ³	Identificēta kā prioritārā bīstamā viela
(8)	470-90-6	207-432-0	Hlorfenvinfoss	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Hlorpirifoss (etilhlorpirifoss)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dihlorekāns	
(11)	75-09-2	200-838-9	Dihlormetāns	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilheksil)ftalāts (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Diurons	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfāns	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluorantēns ⁵	
(16)	118-74-1	204-273-9	Heksahlorbenzols	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Heksahlorbutadiēns	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Heksahlorcikloheksāns	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturons	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Svins un tā savienojumi	

Nr.	CAS numurs ¹	ES numurs ²	Prioritārā viela ³	Identificēta kā prioritārā bīstamā viela
(21)	7439-97-6	231-106-7	Dzīvsudrabs un tā savienojumi	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalīns	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Niķelis un tā savienojumi	
(24)	Nepiemēro	Nepiemēro	Nonilfenoli	X ⁶
(25)	Nepiemēro	Nepiemēro	Oktilfenoli ⁷	
(26)	608-93-5	210-172-0	Pentahlorbenzols	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentahlorfenols	
(28)	Nepiemēro	Nepiemēro	Poliaromātiskie ogļūdeņraži (PAH) ⁸	X

Nr.	CAS numurs ¹	ES numurs ²	Prioritārā viela ³	Identificēta kā prioritārā bīstamā viela
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazīns	
(30)	Nepiemēro	Nepiemēro	Tributilalvas savienojumi	X ⁹
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trihlorbenzoli	
(32)	67-66-3	200-663-8	Trihlormetāns (hloroforms)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralīns	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Dikofols	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Perfluoroktānsulfoskābe un tās atvasinājumi (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	Nepiemēro	Hinoksifēns	X
(37)	Nepiemēro	Nepiemēro	Dioksīni un dioksīniem līdzīgie savienojumi	X ¹⁰
(38)	74070-46-5	277-704-1	Aklonifēns	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Bifenokss	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Cibutrīns	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Cipermetrīns ¹¹	
(42)	62-73-7	200-547-7	Dihlorvoss	
(43)	Nepiemēro	Nepiemēro	Heksabromciklododekāni (HBCDD)	X ¹²
(44)	76-44-8 / 1024-57-3	200-962-3 / 213-831-0	Heptahloro un heptahlorepoksīds	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Terbutrīns	
(46)	57-63-6	200-342-2	17 α -etinilestradiols ¹³	
(47)	50-28-2	200-023-8	17 β -estradiols ¹³	
(48)	15307-79-6	239-346-4	Diklofenaks ¹³	

¹ CAS: *Chemical Abstracts Service* [Informatīvais ķīmijas dienests].

2 ES numurs: Eiropas ķīmisko komercvielu saraksta (*EINECS*) numurs vai Eiropā reģistrēto ķīmisko vielu saraksts (*ELINCS*).

3 Ja nav skaidri norādīts citādi, vielu grupu pārstāvošas tipiskās vielas ir noteiktas vides kvalitātes mērķu izvirzīšanas kontekstā.

4 Tikai tetra-, penta-, hekso- un heptabromdifenilēteris (*CAS* numurs attiecīgi 93703-48-1, 32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3).

5 Fluorantēns ir sarakstā kā citu, daudz bīstamāku poliaromātisko ogļūdeņražu indikators.

6 Nonilfenols (*CAS* Nr. 25154-52-3, ES Nr. 246-672-0), arī tā izomēri 4-nonilfenols (*CAS* Nr. 104-40-5, ES Nr. 203-199-4) un 4-nonilfenols (sazarots) (*CAS* Nr. 84852-15-3, ES Nr. 284-325-5).

7 Oktilfenols (*CAS* Nr. 1806-26-4, ES Nr. 217-302-5), arī izomērs 4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenols (*CAS* Nr. 140-66-9, ES Nr. 205-426-2).

8 Ar benz(a)pirēnu (*CAS* Nr. 50-32-8, ES Nr. 200-028-5), benz(b)fluorantēnu (*CAS* Nr. 205-99-2, ES Nr. 205-911-9), benz(g,h,i)perilēnu (*CAS* Nr. 191-24-2, ES Nr. 205-883-8), benz(k)fluorantēnu (*CAS* Nr. 207-08-9, ES Nr. 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)pirēnu (*CAS* Nr. 193-39-5, ES Nr. 205-893-2) un izņemot antracēnu, fluorantēnu un naftalīnu, kuri sarakstā iekļauti atsevišķi.

9 Ar tributilalvas katjonu (*CAS* Nr. 36643-28-4).

10 Šeit ietilpst šādi savienojumi:

7 polihlordibenzo-p-dioksīni (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (*CAS* Nr. 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (*CAS* Nr. 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (*CAS* Nr. 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (*CAS* Nr. 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (*CAS* Nr. 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (*CAS* Nr. 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (*CAS* Nr. 3268-87-9);

10 polihlordibenzofurāni (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (*CAS* Nr. 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (*CAS* Nr. 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (*CAS* Nr. 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (*CAS* Nr. 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (*CAS* Nr. 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (*CAS* Nr. 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (*CAS* Nr. 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (*CAS* Nr. 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (*CAS* Nr. 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (*CAS* Nr. 39001-02-0);

12 dioksīnam līdzīgie polihlorbifenili (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, *CAS* Nr. 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, *CAS* Nr. 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, *CAS* Nr. 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, *CAS* Nr. 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, *CAS* Nr. 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, *CAS* Nr. 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, *CAS* Nr. 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, *CAS* Nr. 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, *CAS* Nr. 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, *CAS* Nr. 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, *CAS* Nr. 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, *CAS* Nr. 39635-31-9).

- ¹¹ Ar astoņiem izomēriem, kuri atbilst CAS Nr. 52315-07-8, un tāpēc arī ar CAS Nr. 67375-30-8 (α -cipermetrīns).
- ¹² Ar 1,3,5,7,9,11-heksabromciklododekānu (CAS Nr. 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10-heksabromciklododekānu (CAS Nr. 3194-55-6), α -heksabromciklododekānu (CAS Nr. 134237-50-6), β -heksabromciklododekānu (CAS Nr. 134237-51-7) un γ -heksabromciklododekānu (CAS Nr. 134237-52-8).
- ¹³ Šo vielu iekļaušana X pielikumā neskar Regulu (EK) Nr. 726/2004, Direktīvu 2001/83/EK un Direktīvu 2001/82/EK."

II PIELIKUMS

"A DAĻA. VIDES KVALITĀTES STANDARTI (VKS)

GVL: gada vidējais lielums.

MPK: maksimāli pieļaujamā koncentrācija.

Mērvienība: [μg/l] tabulas 4.–7. ailei,

[μg/kg mitrā svara] tabulas 8. ailei.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ¹	GVL-VKS ² Iekšējie virszemes ūdeņi ³	GVL-VKS ² Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁴ Iekšējie virszemes ūdeņi ³	MPK-VKS ⁴ Citi virszemes ūdeņi	VKS Biota ¹²
(1)	Alahlorš	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Antracēns	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Atrazīns	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Benzols	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Bromdifenilēt eri ⁵	32534-81-9	4,9 10 ⁻⁸	2,4 10 ⁻⁹	0,14	0,014	0,0085

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ¹	GVL-VKS ² Iekšējie virszemes ūdeņi ³	GVL-VKS ² Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁴ Iekšējie virszemes ūdeņi ³	MPK-VKS ⁴ Citi virszemes ūdeņi	VKS Biota ¹²
(6)	Kadmijs un tā savienojumi (atkarībā no ūdens cietības pakāpes) ⁶	7440-43-9	≤ 0,08 (1. pakāpe) 0,08 (2. pakāpe) 0,09 (3. pakāpe) 0,15 (4. pakāpe) 0,25 (5. pakāpe)	0,2	≤ 0,45 (1. pakāpe) 0,45 (2. pakāpe) 0,6 (3. pakāpe) 0,9 (4. pakāpe) 1,5 (5. pakāpe)	≤ 0,45 (1. pakāpe) 0,45 (2. pakāpe) 0,6 (3. pakāpe) 0,9 (4. pakāpe) 1,5 (5. pakāpe)	
(6a)	Tetrahlorgl ek lis ⁷	56-23-5	12	12	Nepiemēro	Nepiemēro	
(7)	Hloralkāni, C ₁₀₋₁₃ ⁸	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Hlorfenvinfoss	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Hlorpirifoss (etilhl orpirifoss)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ¹	GVL-VKS ² Iekšējie virszemes ūdeņi ³	GVL-VKS ² Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁴ Iekšējie virszemes ūdeņi ³	MPK-VKS ⁴ Citi virszemes ūdeņi	VKS Biota ¹²
(9a)	Ciklodiēna pesticīdi Aldrīns ⁷ Dieldrīns ⁷ Endrīns ⁷ Izodrīns ⁷	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	Nepiemēro	Nepiemēro	
(9b)	DDT kopā ^{7,9} Para-para-DDT ⁷	Nepiemēro 50-29-3	0,025 0,01	0,025 0,01	Nepiemēro Nepiemēro	Nepiemēro Nepiemēro	
(10)	1,2-dihloretāns	107-06-2	10	10	Nepiemēro	Nepiemēro	
(11)	Dihlormetāns	75-09-2	20	20	Nepiemēro	Nepiemēro	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ¹	GVL-VKS ² Iekšējie virszemes ūdeņi ³	GVL-VKS ² Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁴ Iekšējie virszemes ūdeņi ³	MPK-VKS ⁴ Citi virszemes ūdeņi	VKS Biota ¹²
(12)	Di(2-etilheksil)-ftalāts (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	Nepiemēro	Nepiemēro	
(13)	Diurons	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfāns	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Fluorantēns	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Heksahlorbenzols	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Heksahlorbutadiēns	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Heksahlorcikloheksāns	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Izoproturons	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Svins un tā savienojumi	7439-92-1	1,2 ¹³	1,3	14	14	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ¹	GVL-VKS ² Iekšējie virszemes ūdeņi ³	GVL-VKS ² Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁴ Iekšējie virszemes ūdeņi ³	MPK-VKS ⁴ Citi virszemes ūdeņi	VKS Biota ¹²
(21)	Dzīvsudrabs un tā savienojumi	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Naftalīns	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	Niķelis un tā savienojumi	7440-02-0	4 ¹³	8,6	34	34	
(24)	Nonilfenoli (4-nonilfenols)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Oktilfenoli ((4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenols))	140-66-9	0,1	0,01	Nepiemēro	Nepiemēro	
(26)	Pentahlorbenzols	608-93-5	0,007	0,0007	Nepiemēro	Nepiemēro	
(27)	Pentahlorfenols	87-86-5	0,4	0,4	1	1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ¹	GVL-VKS ² Iekšējie virszemes ūdeņi ³	GVL-VKS ² Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁴ Iekšējie virszemes ūdeņi ³	MPK-VKS ⁴ Citi virszemes ūdeņi	VKS Biota ¹²
(28)	Poliaromātiski e ogļūdeņraži (PAH) ¹¹	Nepiemēro	Nepiemēro	Nepiemēro	Nepiemēro	Nepiemēro	
	Benz(a)pirēns	50-32-8	1,7 10 ⁻⁴	1,7 10 ⁻⁴	0,27	0,027	2 (zivīm) 5 (vēžveidīgajiem un galvkājieniem) 10 (gliemjiem)
	Benz(b)fluorantēns	205-99-2			0,017	0,017	
	Benz(k)fluorantēns	207-08-9			0,017	0,017	
	Benz(g,h,i)-perilēns	191-24-2			8,2 10 ⁻³	8,2 10 ⁻⁴	
	Indeno(1,2,3-cd)pirēns	193-39-5					
(29)	Simazīns	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	Tetrahlortilēns ⁷	127-18-4	10	10	Nepiemēro	Nepiemēro	
(29b)	Trihlortilēns ⁷	79-01-6	10	10	Nepiemēro	Nepiemēro	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ¹	GVL-VKS ² Iekšējie virszemes ūdeņi ³	GVL-VKS ² Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁴ Iekšējie virszemes ūdeņi ³	MPK-VKS ⁴ Citi virszemes ūdeņi	VKS Biota ¹²
(30)	Tributilalvas savienojumi (tributilalvas katjons)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	Trihlorbenzoli	12002-48-1	0,4	0,4	Nepiemēro	Nepiemēro	
(32)	Trihlormetāns	67-66-3	2,5	2,5	Nepiemēro	Nepiemēro	
(33)	Trifluralīns	1582-09-8	0,03	0,03	Nepiemēro	Nepiemēro	
(34)	Dikofols	115-32-2	1,3 10 ⁻³	3,2 10 ⁻⁵	Nepiemēro ¹⁰	Nepiemēro ¹⁰	33
(35)	Perfluoroktāns ulfoskābe un tās atvasinājumi (PFOS)	1763-23-1	6,5 10 ⁻⁴	1,3 10 ⁻⁴	36	7,2	9,1
(36)	Hinoksifēns	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	Dioksīni un dioksīniem līdzīgie savienojumi	Skatīt Direktīvas 2000/60/EK X pielikuma 10. zemspītras piezīmi					PCDD, PCDF un PCB-DL summa 0,008 μg/kg ¹ TEQ ¹⁴
(38)	Aklonifēns	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenokss	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cibutrīns	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Cipermetrīns	52315-07-8	8 10 ⁻⁵	8 10 ⁻⁶	6 10 ⁻⁴	6 10 ⁻⁵	
(42)	Dihlorvoss	62-73-7	6 10 ⁻⁴	6 10 ⁻⁵	7 10 ⁻⁴	7 10 ⁻⁵	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ¹	GVL-VKS ² Iekšējie virszemes ūdeņi ³	GVL-VKS ² Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁴ Iekšējie virszemes ūdeņi ³	MPK-VKS ⁴ Citi virszemes ūdeņi	VKS Biota ¹²
(43)	Heksabromciklododekāns (HBCDD)	Skatīt Direktīvas 2000/60/EK X pielikuma 12. zemspītras piezīmi	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	Heptahloro un heptahlorepoksīds	76-44-8 / 1024-57-3	$2 \cdot 10^{-7}$	$1 \cdot 10^{-8}$	$3 \cdot 10^{-4}$	$3 \cdot 10^{-5}$	$6,7 \cdot 10^{-3}$
(45)	Terbutrīns	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	
(46)	17 α -etinilestradiols	57-63-6	$3,5 \cdot 10^{-5}$	$7 \cdot 10^{-6}$	Nepiemēro	Nepiemēro	
(47)	17 β -estradiols	50-28-2	$4 \cdot 10^{-4}$	$8 \cdot 10^{-5}$	Nepiemēro	Nepiemēro	
(48)	Diklofenaks	15307-79-6	0,1	0,01	Nepiemēro ¹⁰	Nepiemēro ¹⁰	

¹ CAS: *Chemical Abstracts Service* [Informatīvais ķīmijas dienests].

² Šis parametrs ir vides kvalitātes standarts, kas izteikts ar gada vidējo vērtību (GVL-VKS). Ja nav citu norādījumu, tas attiecas uz visu izomēru kopējo koncentrāciju.

³ Iekšzemes virszemes ūdeņi ietver upes un ezerus un saistītas mākslīgas vai stipri pārveidotas ūdenstilpes.

⁴ Šis rādītājs ir vides kvalitātes standarts, kas izteikts ar maksimālo pieļaujamo koncentrāciju (MPK-VKS). Ja MPK-VKS ailē norādīts "nepiemēro", uzskata, ka GVL-VKS vērtības, būdamas ievērojami mazākas nekā vērtības, ko iegūst akūtas toksicitātes gadījumā, izlīdzina īslaicīgu piesārņojuma maksimumu, kas rodas pastāvīgās izplūdēs.

- 5 Prioritāro vielu grupā, ko aptver bromdifenilēteri (Nr. 5), VKS būtu jāsalīdzina ar radniecīgo vielu numuriem (28, 47, 99, 100, 153 un 154) atbilstošo koncentrāciju summu.
- 6 Kadmijs un tā savienojumi (Nr. 6) VKS vērtības ir atkarīgas no ūdens cietības, kurai ir piecas pakāpes (1. pakāpe: <40 mg CaCO₃/l, 2. pakāpe: 40 līdz <50 mg CaCO₃/l, 3. pakāpe: 50 līdz <100 mg CaCO₃/l, 4. pakāpe: 100 līdz <200 mg CaCO₃/l un 5. pakāpe: ≥200 mg CaCO₃/l).
- 7 Šī viela nav prioritārā viela, bet viena no citām piesārņojošajām vielām, kuru VKS ir identiski tiem, kas noteikti tiesību aktos, kurus piemēroja pirms 2009. gada 13. janvāra.
- 8 Šai vielu grupai indikatīvais parametrs nav noteikts. Indikatīvais parametrs vai parametri jānosaka ar analītisku metodi.
- 9 "DDT kopā" ir šādu izomēru summa: 1,1,1-trihlor-2,2-*bis*(p-hlorfenil)etāns (CAS Nr. 50-29-3; ES Nr. 200-024-3); 1,1,1-trihlor-2(o-hlorfenil)-2-(p-hlorfenil)etāns (CAS Nr. 789-02-6; ES Nr. 212-332-5); 1,1-dihlor-2,2-*bis*(p-hlorfenil)etilēns (CAS Nr. 72-55-9; ES Nr. 200-784-6) un 1,1-dihlor-2,2-*bis*(p-hlorfenil)etāns (CAS Nr. 72-54-8; ES Nr. 200-783-0).
- 10 Pieejamā informācija nav pietiekama, lai šīm vielām noteiktu MPK-VKS.
- 11 Prioritāro vielu grupai "Poliaromātiskie ogļūdeņraži (PAH)" (Nr. 28) atbilstošo biotas VKS pamatā ir benz(a)pirēna toksicitāte, kuru vajadzētu mērīt kā citu PAH marķieri un kura koncentrāciju vajadzētu salīdzināt ar VKS. Atbilstošā vērtība ir GVL-VKS ūdenī.
- 12 Ja nav skaidri norādīts citādi, biotas VKS attiecas uz zivīm.
- 13 Šie VKS attiecas uz bioloģiski pieejamām vielu koncentrācijām.
- 14 PCDD: polihlordibenzo-p-dioksīni; PCDF: polihlordibenzofurāni; PCB-DL: dioksīnam līdzīgie polihlorbifenili; TEQ: toksiskuma ekvivalenti.